

SENAT DE BELGIQUE BELGISCHE SENAAAT

SESSION DE 1956-1957

SEANCE DU 14 NOVEMBRE 1956

Proposition de loi tendant à modifier la loi sur l'acquisition, la perte et le recouvrement de la nationalité.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Cette proposition de loi a pour but de mettre en concordance les lois coordonnées sur la nationalité avec la proposition de loi tendant à modifier certaines dispositions du code civil relatives aux enfants naturels. (Doc. n° 16, session de 1956-1957.)

Actuellement les lois sur la nationalité, coordonnées par arrêté royal du 14 décembre 1932, règlent comme suit le cas de l'enfant naturel :

L'enfant naturel né dans le royaume et non reconnu est belge. En effet, en l'absence d'une filiation légalement déclarée, seul le lieu de sa naissance peut être pris en considération pour déterminer sa nationalité.

L'enfant reconnu par un seul de ses auteurs suit la condition de celui-ci.

L'enfant reconnu par ses deux auteurs suit la condition de celui des deux qui l'a reconnu en premier lieu ; du père si tous deux l'ont reconnu en même temps.

Il n'est pas possible de conserver ce système si l'on admet que la mère naturelle n'a plus besoin de reconnaître son enfant pour être légalement sa mère.

Il faut lui substituer la règle que l'enfant a dès sa naissance la nationalité de sa mère.

ZITTING 1956-1957

VERGADERING VAN 14 NOVEMBER 1956

Wetsvoorstel tot wijziging van de wet op de verwerving, het verlies en de herkrijging van de nationaliteit.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Doel van dit wetsvoorstel is de geordende wetten op de nationaliteit in overeenstemming te brengen met het wetsvoorstel tot wijziging van sommige bepalingen van het Burgerlijk Wetboek betreffende de natuurlijke kinderen. (Gedr. St. n° 16, zitting 1956-1957.)

Het geval van het natuurlijk kind wordt thans, krachtens de wetten op de nationaliteit, zoals deze geordend zijn bij het koninklijk besluit van 27 December 1932, geregeld als volgt :

Een in België geboren en niet erkend natuurlijk kind is Belg. Immers, bij gebreke van een wettelijk aangegeven afstamming kan alleen de plaats van geboorte in aanmerking komen voor het bepalen van de nationaliteit.

Is het kind slechts door één van de ouders erkend, dan volgt het de staat van deze.

Is het kind door de beide ouders erkend, dan volgt het de staat van degene die het het eerst heeft erkend ; van de vader, indien beide ouders het gelijktijdig erkend hebben.

Dit systeem kan niet gehandhaafd worden, indien men aanneemt dat de natuurlijke moeder haar kind niet meer behoeft te erkennen om wettelijk zijn moeder te zijn.

In plaats daarvan moet als regel worden gesteld dat het kind vanaf zijn geboorte de nationaliteit van zijn moeder bezit.

Faut-il cependant lui faire prendre la nationalité du père en cas de reconnaissance par celui-ci ?

Cela paraît peu souhaitable. D'abord il faut autant que possible épargner aux individus de fréquents changements de nationalité. Ensuite, l'enfant naturel, même reconnu par son père, a généralement davantage à espérer de sa mère. En cas de séparation de ses parents, c'est presque toujours avec celle-ci qu'il reste.

La reconnaissance de l'enfant par le père ne sera cependant pas dénuée de tout effet sur sa nationalité. Ainsi la reconnaissance d'un enfant étranger par un père belge aura pour effet de lui permettre d'opter pour la nationalité belge entre 16 et 22 ans en vertu de l'article 6 des lois sur la nationalité, en qualité d'enfant « né de parents dont l'un a ou avait eu la qualité de Belge ».

Marie SPAAK.

Proposition de loi tendant à modifier la loi sur l'acquisition, la perte et le recouvrement de la nationalité.

Article Premier.

L'article 1er, 2°, de la loi sur l'acquisition, la perte et le recouvrement de la nationalité est remplacé par la disposition suivante :

« 2° — L'enfant né en Belgique de parents inconnus. L'enfant trouvé en Belgique est présumé, jusqu'à preuve contraire, être né sur le sol belge. »

Art. 2.

L'article 2 de la même loi est remplacé par la disposition suivante :

« L'enfant naturel suit la condition de sa mère. »

Marie SPAAK.
J.-E. VANDERVELDE.
A. GUILMAIN-MELIN.
J. BOUILLY.
A. DE BLOCH.

Doch moet het de nationaliteit van de vader krijgen, ingeval deze het erkent ?

Dit lijkt niet zeer wenselijk. Allereerst dient veelvuldige verandering van nationaliteit vermeden te worden. Vervolgens heeft het natuurlijk kind, zelfs indien het door zijn vader erkend wordt, in de regel meer te verwachten van zijn moeder. Ingeval de ouders scheiden blijft het bijna altijd bij haar.

De erkenning door de vader zal evenwel niet geheel zonder gevolgen blijven op de nationaliteit van het kind. Zo zal de erkenning van een vreemd kind door een Belgische vader tot gevolg hebben dat het de Belgische nationaliteit kan kiezen tussen 16 en 22 jaar, op grond van artikel 6 van de wetten op de nationaliteit, als « kind geboren uit ouders van wie één de staat van Belg bezit of had bezeten ».

Wetsvoorstel tot wijziging van de wet op de verwerving, het verlies en de herkrijging van de nationaliteit.

Eerste Artikel.

Artikel 1, 2°, van de wet op de verwerving, het verlies en de herkrijging van de nationaliteit wordt vervangen als volgt :

« 2° — Het kind in België geboren uit onbekende ouders. Het in België gevonden kind wordt, behoudens tegenbewijs, verondersteld te zijn geboren op Belgische grond. »

Art. 2.

Artikel 2 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt :

« Het natuurlijk kind volgt de staat van zijn moeder. »